

Hồn Mùa Hạ Gió Bay Lang Thang

Cao nguyên không có phượng đỏ, cao nguyên vẫn có mùa Hè! Ba tháng cổng trường không mở, Thầy, Cô, học trò về quê!

Chỉ còn ông Cai tập họp / bày gà sáng sáng cho ăn...rồi ông đi vòng quanh lớp, đôi khi ông lau cửa gương!

Chín tháng đủ nhiều mến thương! Ba mùa của bày con trẻ / nhường cho mùa Hạ mênh mông / nhường cho sân trường vắng vẻ!

Thầy giáo, cô giáo không ghé / thăm trường chi trong mùa Hè. Có thể Thầy Cô ra biển / nhìn màu phượng đỏ, vui vui...

Tôi hỏi ngọn cây ngọn cỏ: "Có buồn không Trường-Nghỉ-Hè?". Ngọn cỏ vô tư với gió! Ngọn cây níu mây xuống che...

Tôi hỏi theo người vắng mặt / bây giờ có lẽ Nha Trang: "Có bao giờ em chợt khóc / nhớ hoa sân trường màu vàng?".

Tôi hỏi cành hoa phượng tím: "Em nở chi trong mùa Hè?". Hoa đáp: "Em lưu kỷ niệm / nhớ người áo tím chiều quê!".

*

Cô giáo cao nguyên đang dạo, Nha Trang mùa Hè muông vàng. Cô nhớ gì trên phố núi? Nhớ gì trang vở các em?

Có nhớ bài thơ ai lem / một chiều mưa Xuân bay lác / vài câu ngơ ngác trên đồi...khi đó hoa quỳ vàng lấm!

Khi đó áo ai vàng thắm, phượng hồng phượng đỏ ở đâu? Có thể ở Vọng Nguyệt Lâu? Có thể trên nền Đồng Tước?

Ơi hỡi những người thuở trước / gặp chẳng sắp sửa Thu vàng?

Trần Vấn Lệ